

بامبلغ اندک صاحب باغ شوید

سامان محمدزاده، راهبر مزرعه و کارشناس ارشد گیاه پزشکی، با دقت وضعیت هر کرت را زیر نظر دارد. او کارشناس مسئول اینجاست و با تخصصش کنار علاقه مندان به بهبود کشت و کار کمک می‌کند. این کارشناس توضیح می‌دهد: مزرعه شامل کرت‌های ده متری است که به صورت سالانه به شهروندان واگذار می‌شود. هر فرد می‌تواند با اجاره کرت، سبزیجات و صیفی جات دلخواهش را، از شاهی و تربچه گرفته تا شلغم، کرفس و جعفری، بکارد. هزینه اجاره سالانه کرت‌ها هم ۳۰۰ هزار تومان است. الباقی ملزومات مورد نیاز به صورت فروشی در مرکز فراهم است. محمدزاده اضافه می‌کند: در کنار فعالیت‌های روزانه، مرکز، هر هفته برنامه‌های آموزشی ویژه مادران و کودکان برگزار می‌کند. کودکان یک روز باغبانی و حضور در طبیعت را تجربه می‌کنند. می‌آموزند چگونه سبزی و گیاه بکارند، برگ‌ها و علف‌های هرز را تمیز کنند و اهمیت محیط زیست و تعاملات اجتماعی را تجربه می‌کنند.

خدمات حضور و مجازی

علیرضا کفاش، معاون فضای سبز سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری مشهد

کفاش درباره ضرورت این طرح توضیح می‌دهد: با افزایش زندگی شهری و آپارتمان نشینی، نیاز بود فضایی ایجاد کنیم که مردم خودشان با خاک و گیاه ارتباط پیدا کنند. اولین زمین کشاورزی شهری با ۳۰۸ قطعه در بوستان برکت افتتاح شد و پس از آن، چهل قطعه زمین در بوستان نیلوفر آبی و ۱۰۸ قطعه در بوستان بزرگ کرامت طراحی شده است. به گفته او از صبح تا شب (۷ صبح تا ۵ بعد از ظهر)، کارشناسان مرکز به صورت حضوری آماده خدمت هستند و شهروندان می‌توانند بیست و چهار ساعته از طریق سایت و کانال، گیاه آفرین، با آن‌ها در ارتباط باشند. خدمات شامل آموزش، نگهداری گیاهان آسیب دیده، فروش گیاهان آپارتمانی و فصلی و مشاوره مستقیم است. این مسئول بیان می‌کند: مرکز مشاوره و امداد گل و گیاه، با مساحتی بالغ بر ۲۴۶ مترمربع فضای آموزشی و اداری، دمنوشکده، گلخانه و ۱۷۹ مترمربع باغچه آموزشی طراحی شده است. هدف از ایجاد این مرکز، افزایش آگاهی شهروندان درباره کاشت و نگهداری گل و گیاه، ترویج علاقه و مشارکت اجتماعی و آموزش روش‌های مراقبت از گیاهان آسیب دیده اعلام شده است.

کاشتن بذر مشارکت

حسین نوغانی، رئیس شورای اجتماعی محله اندیشه

اگر بخواهیم از اولش بگوییم، اینجا فقط یک «مرکز امداد گیاه» بود. مردم گل‌دان‌هایشان را که بیمار می‌شد یا آسیب می‌دید، می‌آوردند و مشاوره می‌گرفتند. راهکار می‌آموختند و به گیاهشان رسیدگی می‌کردند. کار مرکز در حد آموزش و مشاوره بود، ولی همان‌هم واقعا به درد مردم می‌خورد. ایده توسعه این فضا از جلسات شورای اجتماعی محله بیرون آمد. به همین دلیل، فضای باز کنار مرکز اضافه شد تا خانواده‌ها بتوانند زمین کوچک یک در ۱۰ متر را اجاره و با آموزش و مشاوره، کشت و کار را تجربه کنند. الان وضعیت به این شکل است که فقط برای همین فضا، حدود چهل نفر در نوبت هستند. آن‌هم در حالی که ما تبلیغات گسترده‌ای نکرده‌ایم و اطلاع‌رسانی فقط از طریق شوراهای محله انجام شده است. دنبال این هستیم که فضای دیگری برای کشاورزی اضافه کنیم تا پاسخ‌گوی این استقبال باشیم.

البته اجرای کار زمان بر بوده است. مصوبه‌ها، هماهنگی با شهرداری، فنس‌کشی و آماده‌سازی زمین، همه این‌ها پروسه داشته است. مدت زیادی نیست این بخش جدید راه افتاده است، ولی باز خوردش نشان می‌دهد مردم دوست دارند. ما اعتقاد داریم کاربری پارک نباید صرفاً تفریحی باشد. هر قدر کاربری‌ها متنوع‌تر شود، سودش برای مردم بیشتر است؛ هم از نظر اجتماعی، هم فرهنگی، هم محیط‌زیستی. واقعیت این است که یکی از مشکلات محله‌های ما، نبودن پیوندهای اجتماعی و کم بودن مشارکت مردم است. برای حل این مسئله، نیاز داریم هویت‌های جدید خلق کنیم؛ فضاهایی که مردم در آن احساس تعلق کنند. این مجموعه، یکی از همان هویت‌هاست. ما حتی به دنبال راه‌اندازی موزه محله‌ای در همین محدوده هستیم. هدف ما در شورای اجتماعی محله حجاب همین است؛ اینکه مردم حس کنند اینجا متعلق به خودشان است. کنار هم باشند و محله را زنده و پویا نگه دارند.

